

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5317/2019
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Зоране Делибашић чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Стојан Зафировић адвокат из ..., против туженог „Delta Generali“ осигурање Београд, кога заступа пуномоћник Бранкица Орловић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3077/2018 од 29.01.2019. године, у седници већа одржаној 27.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3077/2018 од 29.01.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3077/2018 од 29.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 843/2017 од 22.02.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиљи исплати на име накнаде материјалне штете износ од 100.000,00 динара и на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове износ од 200.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 300.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован део тужбеног захтева на име накнаде материјалне штете у износу од 100.000,00 динара и на име накнаде нематеријалне штете у износу од 200.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 243.225,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3077/2018 од 29.01.2019. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда и одбијен као неоснован тужбени захтев да се тужени обавезе да тужиљи исплати на име накнаде материјалне штете износ од 100.000,00 динара и на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове износ од 200.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 300.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана вештачења до исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужиља да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 10.500,00 динара.

Против решења о трошковима поступка, садржаног у ставу трећем изреке другостепене пресуде, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка, позивајући се на члан 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. став 2 ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...87/18), оценио да нису ипуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

Чланом 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено је о трошковима поступка уз примену одредаба закона које регулишу право странке на накнаду трошкова поступка и њихову висину. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају, нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, за одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној, ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, у вези одлучивања о накнади трошкова поступка.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир, ако не чине главни дуг.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене пресуде у делу којим је одлучено о споредном тражењу, које не чини главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**